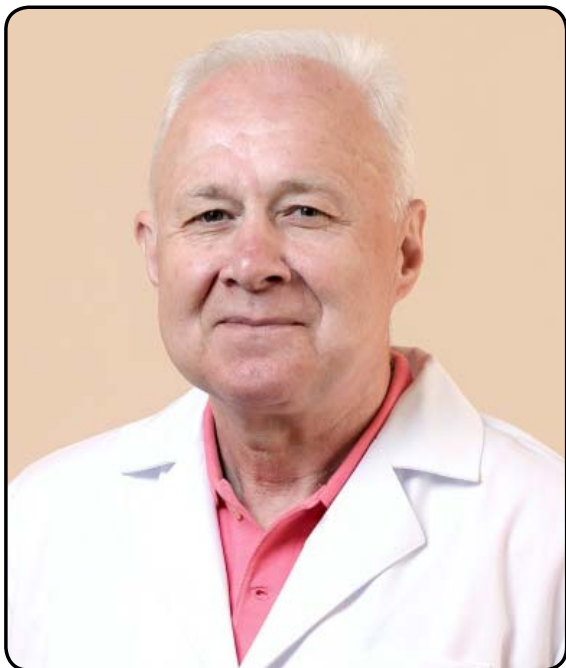

Світлій пам'яті професора Сергія Михайловича Ткача

Відійшов у вічність наш колега, висококваліфікований фахівець світового рівня, головний науковий співробітник відділу профілактики, лікування цукрового діабету та його ускладнень доктор медичних наук, професор Сергій Михайлович Ткач.

Сергій Михайлович народився 25 квітня 1959 року в Чернівцях у родині поета й лікаря Михайла Миколайовича Ткача і лікаря Олени Омелянівни Ткач.

З дитинства до останніх днів життя лікарська та наукова праця були яскравим прикладом неймовірного таланту, відданості обраній професії, гідності. Професійні риси та особисті якості Сергія Михайловича тонко й гармонійно поєднувались із мистецтвом, що робило його сяйною, різнобічно обдарованою та дуже привабливою особистістю. Майстер спорту з гімнастики, закінчив музичну школу по класу фортепіано, студент-відмінник, гравець КВН, згодом лікар, учасник ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС.

Усю любов, почуття, знання і поради батьків, які він отримав в дитинстві, С. М. Ткач проніс через все

життя і передав своїй родині та близьким. Він був прекрасним чоловіком, батьком, дідусем, братом, дядьком, другом і товаришем. З дружиною Іриною вони прожили разом 44 роки, виховали сина Олега, дочекалися двох чудових онуків.

Висока відповідальність і жага нових знань привели Сергія Михайловича на шлях науки. Аспірант, доцент, професор, науковець, він завжди був новатором у медичній, терапевтичній і гастроентерологічній науковій царині. Його наукова прозорливість, передбачення майбутнього в багатьох аспектах заклали підґрунтя для розвитку гастроентерологічної науки і зробили одним із засновників сучасної гастроентерології України.

Будучи видатним талановитим лікарем, Сергій Михайлович до останнього дня приймав і лікував найскладніших хворих, які приїздили до нього не лише з різних куточків нашої країни, а й з-за кордону. Багато врятованих життів, виправлених ліній долі, подоланих хвороб накладали на нього величезну відповідальність, з якою він гідно справлявся.

Усіма своїми знаннями та вміннями С. М. Ткач охоче і щедро ділився. Будучи харизматичним багатогранним викладачем, він блискуче читав лекції, за його підручниками вчилася сучасне покоління лікарів України, вчать нинішні студенти та інтерни, які обрали благородну професію лікаря. Його обожнювали студенти та інтерни, боготворили лікарі, любили й поважали колеги. Навіть під час страшної хвороби він продовжував працювати і робив це неперевершено майстерно, досконало, перфектно.

Сергій Михайлович залишиться в пам'яті кожного, хто його знав, доброю, світлою та чуйною людиною. Це велика втрата для науки, родини, близьких, колег та всіх людей, з якими він був поруч.

Колектив Українського науково-практичного центру ендокринної хірургії, трансплантації ендокринних органів і тканин МОЗ України